

Terka je zarmútená

Napísala Liane Schneider
Ilustrovala Janina Görrissen

Terka s ockom dnes raňajujú sami, lebo mama musela zavčas ráno odísť. Terka pomáha upratať zo stola. Opatrne nesie šálky do umývačky. Smola, že kocúrik Mňauko práve prenasleduje tučnú bzučiacu muchu a vbehne dievčatku rovno do cesty. Terka sa potkne. Tresk-plesk! Ockova obľúbená šálka leží rozbitá na zemi.

Terka je vydesená. Chce pozbierať črepy, ale ocko ju pošle preč. „Radšej sa choď do predsiene obuť,“ povie.

Terka si sadne. Po tvári sa jej kotúlajú veľké slzy. Ocko ju poslal preč, lebo sa určite na ňu hnevá. Terka narieka čoraz hlasnejšie. Ocko odprace črepiny a z dlážky zotrie zvyšky kávy. Počuje, ako Terka na chodbe plače a zoberie ju do náručia.

„J... j... je mi to ľúto,“ vyjachtá Terka. „Nechcela som!“
„Veď ja viem,“ uistí ju ocko a pohladká po hlave. Vôbec sa na ňu nehnevá.
Len preto ju poslal z kuchyne preč, aby sa neporezala na črepinách.
„Šálka bola už aj tak dotlčená,“ utešuje dcérku a podá jej vreckovku.
Terka si vyfúka nos, ešte niekoľkokrát zavzlyká a usmeje sa na ocka.
Ocko jej úsmev opätuje a pomôže jej obuť sa. Potom sa vydajú na cestu do škôlky.

